

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 21. lipca 1896.

Treść: (№ 120—122.) 120. Ustawa o opodatkowaniu budynków według intryaty czynszowej na podstawie wyjawów obejmujących dwa lata. — 121. Ustawa o rewizyi katastru podatku gruntowego. — 122. Ustawa, którą przedłuża się czasowe zawieszenie postępowego podwyższania podatku czynszowego i pięcio-procentowego podatku od intryaty czystej z budynków w mieście Tryeście i w okręgu Tryestu, ustawami z dnia 30. grudnia 1891 i z dnia 9. sierpnia 1892 zarządzone.

120.

Ustawa z dnia 12. lipca 1896,

o opodatkowaniu budynków według intryaty czynszowej na podstawie wyjawów obejmujących dwa lata.

Za zgodą obu izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

W tych miejscach, w których według istniejących przepisów wszystkie budynki podlegają podatkowi czynszowemu, podatek ten, tudzież podatek pięcio procentowy od czystej intryaty z budynków od podatku czasowo uwolnionych, wymierzany będzie począwszy od roku 1897, co dwa lata.

§. 2.

Za podstawę (skalę) do wymierzenia podatku na okres dwuletni a względnie na każdy z dwóch lat podatkowych, służyć ma średnia miara czynszów umówionych a względnie wartości czynszowych równoważnych z dwóch lat (czynszowych) okres podatkowy poprzedzających.

W tym celu wyjawy intryaty czynszowej a względnie protokoły tabelaryczne, w których prze-

łożeni gmin zapisywać mają czynsze przez posiadaczy domów oznajmiane, podawać należy za te dwa lata tylko raz a to w roku okres podatkowy bezpośrednio poprzedzającym, t. j. po raz pierwszy w roku 1896 za lata czynszowe 1895 i 1896 w terminie przepisany.

§. 3.

Podawać należy intryaty czynszowe z obu lat.

W takim jednak przypadku, jeżeli w drugim roku czynszowym intryata nie zmieniła się w porównaniu z pierwszym rokiem, wolno do wyjawu sporządzonego za jeden rok czynszowy, dodać formułę, którą posiadacz domu lub jego pełnomocnik ma podpisać, wyrażającą, że w obec niezmienionych stosunków najmu, wyjaw ten odnosi się do obu lat czynszowych.

Atoli, jeżeli zaszły zmiany co do osób biorących w najem, takowe i w tym przypadku uwidocznienie należy w odnośnych rubrykach wyjawu.

Oprócz imion i nazwisk najemców podawać należy w wyjawach także ich zatrudnienie (charakter).

§. 4.

Co do przedmiotów podatku czynszowego nowo powstałych (nowo wybudowanych, przebudowanych, dobudowanych lub podwyższonych) wyjaw

intryaty czynszowej podać należy pod groźbą ukarania za zatajenie czynszu do Władzy I. instancyi wymiaru podatku, w przeciągu dni 14 po puszczeniu w najem lub objęciu we własne używanie.

Podstawę do wymierzenia podatku za czas od rzeczonoego terminu aż do najbliższego dwuletniego okresu podatkowego stanowi czynsz za ten czas (*pro rata temporis*) umówiony a względnie zrównoważony. Na następny dwuletni okres podatkowy obliczyć należy podług czynszu w poprzedzającym okresie umówionego a względnie zrównoważonego, ile wypada na dwulecie a następnie połowę tej sumy wziąć za podstawę wymiaru na każdy z dwóch lat okresu podatkowego.

§. 5.

Zmiany w intracie czynszowej (podwyższenia lub niżenia), jeśli zdarzą się w ciągu dwulecia podatkowego, nie wywierają wpływu na sumę, wziętą na przepis na ten okres, lecz uwzględnia się takowe dopiero na następny okres podatkowy.

Pod względem postępowania z mieszkaniami próżno stojącymi, zatrzymują moc swoją przepisy istniejące.

§. 6.

Do budynków, które stosownie do §. 1, lit. b ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, tylko w tym razie podlegają podatkowi czynszowemu, jeśli całkiem lub po części są przez puszczenie w najem używane i których używanie takie jest zwyczajnie tylko przemijające, nie stosują się po stanowienia powyższe.

Gdyby jednak budynek taki wszedł w używanie przez puszczenie trwale w najem, ustawa niniejsza ma być do niego na żądanie posiadacza domu stosowana.

§. 7.

W Dalmacyi opodatkowanie na podstawie wyjawów dwa lata obejmujących, nastąpić ma począwszy dopiero od roku podatkowego 1901.

§. 8.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 12. lipca 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Biliński r. w.

121.

Ustawa z dnia 12. lipca 1896,

o rewizyi katastru podatku gruntowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Pierwsza rewizya katastru podatku gruntowego, mająca odbyć się stosownie do §. 41go ustawy z dnia 24. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 88, wykonana być ma na podstawie następujących postanowień.

I. Cel rewizyi.

§. 1

Celem rewizyi jest:

1. wywód i uwzględnienie zaszłych trwałych zmian w uprawie, licząc do nich i te, które nastąpiły w skutek połączenia gruntów (komasacyi);

2. uchylene uderzających dysproporcji w stopach taryfowych czystej intryaty dla poszczególnych dystryktów klasyfikacyi i dla poszczególnych upraw w obrębie dystryktów klasyfikacyi;

3. uchylene omyłek lub grubych błędów w zaliczeniu do rozmaitych klas wydatności odnośnych rodzajów uprawy i uwzględnienie trwałych zmian w jakości ziemi, jeżeli z biegiem czasu zaszły a mianowicie:

a) co do poszczególnych parcel lub

b) co do całych łąnów lub większych obszarów ziemi tej samej jakości.

II. Funkcyonaryusze do wykonania rewizyi.

a) Pod względem trwałych zmian w uprawie.

§. 2.

Wywód trwałych zmian w uprawie, które zaszły, uwidocznianie ich w wypracowaniach katastru podatku gruntowego i uwzględnianie przy braniu podatku na przepis, skuteczniejszą funkcyonaryusze, ustawami z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 83 i 84, do utrzymywania w ewidencji katastru podatku gruntowego ustanowieni.

b) Pod względem stóp taryfowych i zakładowania.

§. 3.

Uchylenie oznaczonych w §. 1, punkt 2 i 3 dysproporcji, omyłek i błędów, tudzież uwzględnienie zmian skutecznie mieć z urzędu komisya krajowa, która dla każdego kraju będzie ustanowiona.

Wyniki rewizyi, przez komisję krajową uskutecznionej, rozpoznaje i ustala ostatecznie Komisya naczelna w Wiedniu.

1. Komisje krajowe.

§. 4.

Skład komisji krajowych urządzony jest ustawą z dnia 1. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 3.

2. Komisja naczelna.

§. 5.

Komisja naczelna w Wiedniu pod prezydencją Ministra skarbu lub jego zastępcy składa się z 48 członków i tyluż zastępców.

Z tych 48 członków i zastępców wybiera Izba panów Rady państwa 12 członków i 12 zastępców bez ograniczenia w wyborze. Izba deputowanych Rady państwa wybiera 24 członków i 24 zastępców w taki sposób, że na każdy z 24 okręgów w celu regulacji podatku gruntowego utworzonych, przypada po jednym członku i po jednym zastępcy z grona posiadaczy gruntów odnośnego okręgu.

Minister skarbu powołuje 12 członków i 12 zastępców.

Członkowie lub zastępcy komisji krajowych nie mogą być ani wybrani ani powołani na członków lub zastępców komisji naczelnej.

Referentowi, którego ustanawia Minister skarbu, jakoteż jego zastępcy, służy prawo głosowania tylko w tym przypadku, jeżeli zarazem jest członkiem lub pełni czynności zastępcy członka komisji.

§. 6.

Członkowie komisji naczelnej a względnie ich zastępcy, o ile pełnią czynności nie jako urzędnicy państwa, mają prawo do dyet po dziesięć złotych za dni rzeczywistego sprawowania obowiązków.

Nadto koszta podróży na przyjazd i na powrót będą im zwracane w kwocie 1 zł. 50 c. za każdy miryometr odległości od miejsca stałego zamieszkania.

III. Postępowanie.

1. Co do trwałych zmian w uprawie.

§. 7.

Za podstawę do wyvodu i uwzględnienia zaszytych trwałych zmian w uprawie służyć zapiski trwałych zmian w uprawie, utrzymywane w myśl §§. 7 i 38 ustawy z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 83, tudzież, według okoliczności, doniesienia posiadaczy gruntów, jakoteż materiały dostarczone przez funkcyjaryuszów do łączenia gruntów (komasacyi), tyczące się rozkładu posiadłości gruntowej po przeprowadzeniu postępowania komasacyjnego.

§. 8.

Trwałe zmiany uprawy uwzględniają się przy rozkładzie podatku gruntowego, począwszy od roku 1897.

O ileby jednak zmiana uprawy nie była jeszcze przez lat dziesięć wykonywana, a przy zastosowaniu stopy taryfowej czystej intraty ustanowionej dla klasy wydajności nowej uprawy, przypadał większy podatek niż przedtem, ten większy podatek będzie brany na przepis dopiero od jedenastego roku po dokonaniu zmiany w uprawie.

§. 9.

Począwszy od roku 1897, każdy posiadacz gruntu obowiązany jest o trwałych zmianach w uprawie, uczynionych aż do końca 1896 roku, a które nie zostały już przy rewizyi uwzględnione, donieść aż do końca marca 1897; o tych zaś, które później zajdą, donosić ma w taki sam sposób, jak to jest przepisane w §. 16 ustawy z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 83 pod względem zmian w osobie posiadacza lub w przedmiocie podatku gruntowego, w przeciągu sześciu tygodni po uczynieniu zmiany w uprawie.

Urzędnik biura ewidencyjnego winien zmiany w uprawie zbadać na miejscu z przybraniem przełożonego gminy lub jego zastępcy (reprezentanta samoistnego obszaru dworskiego), posiadaczy i dwóch biegłych mężów zaufanych z tej samej gminy, przez reprezentację gminy (wydział gminy) wyznaczonych.

Badanie ma na celu stwierdzenie rodzaju uprawy, do jakiej grunt został trwale przeznaczony i jego wydajności.

Przytem należy mieć odpowiednio na względzie szczegóły potrzebne do ustanowienia klas wydajności, zawarte w wypracowaniach katastru podatku gruntowego odnośnej gminy a w szczególności w wykazie gruntów typowych i w protokole klasyfikacji.

Zbadane stosunki rzeczywiste winien urzędnik biura ewidencyjnego przedstawić w arkuszu oznajmień, który w myśl §. 16 ustawy z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 83 i przepisu wykonawczego do tej ustawy z dnia 11. czerwca 1883, Dz. u. p. Nr. 91, ma być wygotowany i arkusz ten dać wszystkim obecnym do podpisania.

Różnice w zdaniach, gdyby się zdarzyły, zapisać także należy w arkuszu oznajmień.

Na podstawie wyniku badania, urzędnik biura ewidencyjnego winien zarządzić uwzględnienie zmiany uprawy, począwszy od roku, który po jej uczynieniu nastąpi albo, jeżeli się ziszcza warunek do udzielenia dziesięcioletniego dobrodziejstwa, począwszy od jedenastego roku, tudzież uwiadomienie posiadacza gruntu, z pozostawieniem 30-dniowego terminu na wypadek, gdyby chciał wnieść rekurs.

Rekursy takie rozstrzyga ostatecznie Władza skarbowa krajowa po zasięgnięciu opinii dwóch biegłych, których mianuje powołana główna instytucja rolnicza krajowa.

Niedotrzymanie terminów w ustępie 1 oznaczonych ma taki skutek szkodliwy, że jeżeli zmiana uprawy sprowadza zmniejszenie podatku, zmniejszenie to następuje dopiero od roku, który nastąpi po doniesieniu albo po stwierdzeniu z urzędu dokonaniem, jeżeli zaś zmiana w uprawie sprowadza podwyższenie podatku, nie udziela się rzeczonoego dziesięcioletniego dobrodziejstwa. Postanowieniami niniejszemi uchylają się §§. 21, 28, 29, tudzież 7 i 38 ustawy z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 83, ten ostatni o tyle, o ile odnosi się do trwałych zmian w uprawie, tudzież artykuł II ustawy z dnia 28. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 34, o ileby sprzeciwiał się wykonaniu powyższego postanowienia.

§. 10.

Postanowienia powyższe nie stosują się do tych zmian w uprawie, które uczynione zostały z powodu ukazania się mszycy winnej, z któremi przeto postąpić należy według ustawy z dnia 27. czerwca 1885, Dz. u. p. Nr. 3 z r. 1886.

Uwzględnienie zmiany w uprawie zawiesza się także w tym razie, gdy na gruncie leśnym przestano hodować drzewo bez uzyskania pozwolenia, które

do tej zmiany w uprawie jest potrzebne stosownie do §. 2go ustawy leśnej z dnia 3. grudnia 1852, Dz. u. p. Nr. 250.

Urzędnik biura ewidencyjnego obowiązany jest uwiadamić Władzę polityczną pierwszej instancji o każdym dostrzeżeniu wykroczenia tego rodzaju przeciwko ustawie leśnej.

Władza polityczna pierwszej instancji uwiadamić ma urzędnika biura ewidencyjnego, czy zarządzone zostało zalesienie napowrót, czyli też zezwolono dopiero teraz na zmianę uprawy.

W tym ostatnim przypadku zmianę w uprawie uwzględnić należy od roku, który po jej uczynieniu następował; nie ma jednak miejsca dobrodziejstwo pozostawienia na lat dziesięć przy mniejszym podatku.

§. 11.

Parcelle zapisane w katastrze podatku gruntowego jako lasy, które atoli w poprzedzającym wypracowaniu podatku gruntowego były zaliczone do uprawy innego rodzaju, przenieść należy na żądanie posiadaczy, jeżeli takowe podane będzie aż do końca czerwca 1897 do tego innego rodzaju uprawy, do którego rzeczywiście należą i przeważnie są używane i nie potrzeba do tego pozwolenia w myśl §. 2go ustawy leśnej z dnia 3. grudnia 1852, Dz. u. p. Nr. 250, ani też wyraźnego urzędowego odwołania poleceń zalesienia, jeżeli były dane.

Postanowienie to nie stosuje się do tych parcel, co do których na zasadzie osobnych ustaw o zalesieniu dla Dalmacyi, Tryestu, Gorycyi, Gradyski, Istrii i Krainy istniejących lub na zasadzie ustawy z dnia 30. czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 117 o urzędzeniach do nieszkodliwego odprowadzania wód górskich zostało uznane, że mają być utrzymane jako grunt leśny; lub które na zasadzie §. 19go ustawy leśnej z dnia 3. grudnia 1852, Dz. u. p. Nr. 250, zostały zamknięte przepisem nakazującym użytkowanie ich sposobem leśniczym.

Pod względem udowodniania, że do żadanego przez posiadacza gruntu zapisania innego rodzaju uprawy, niema przeszkody w myśl poprzedzającego ustępu, wydać należy przepisy szczegółowe drogą rozporządzenia.

2. W komisjach krajowych.

§. 12.

Komisja krajowa jest w komplecie do wydania uchwały potrzebnym, jeżeli oprócz przewodniczącego obecna jest najmniej połowa członków lub powołanych zastępców.

Gdyby jednak na wyznaczone posiedzenie nie przybyła potrzebna do wydania uchwały ilość członków lub zastępców, komisya krajowa ma prawo wydania uchwały na najbliższem posiedzeniu bez względu na ilość obecnych członków lub zastępców.

Komisya krajowa uchwała dla siebie porządek czynności jakoteż podział czynności i wolno jej wysyłać w razie potrzeby delegatów ze swego grona, celem wykonania badań na miejscu, tudzież tworzyć podkomitety do obrady przygotowawczej.

W krajach, w których istnieje kilka okręgów, podkomitety takie tworzyć należy koniecznie, do takowych zaś należeć mają członkowie lub zastępcy dla tych okręgów wybrani i powołani.

Postanowienie artykułu III. ustawy z dnia 1. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 3, stosuje się w podobny sposób do podróży rzeczonych delegatów.

§. 13.

Stosownie do celu rewizyi w §. 1 wytkniętego, komisya krajowa ma całkiem zaniechać ponowienia postępowania (szacunkowego i klasyfikacyjnego), którego trzymano się według ustawy z dnia 24. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 88, dla ustanowienia stóp taryfowych i dla indywidualnego zaklasowania parcel. Ma ona zająć się głównie rozpoznaniem i uchyleciem powstałych z biegiem czasu a względnie istniejących i w obec rzeczywistych stosunków intraty, uderzających niejednostajności w opodatkowaniu poszczególnych okręgów klasyfikacji a względnie poszczególnych parcel, całych łań lub większych obszarów ziemi, jednak bez względu na ulepszenia zaprowadzone wprawdzie, lecz z zatrzymaniem rodzaju uprawy.

Komisya krajowa ma więc gruntownie rozważyć, czy stosunki produkcji i gospodarki w poszczególnych dystryktach klasyfikacji odnośnego kraju, w skutek trwałego działania pewnych czynników, osobliwie w odnośnych dystryktach doznały tak znacznej zmiany, że zatrzymanie stóp taryfowych czystej intraty, ustanowionych swego czasu dla rozmaitych klas wydatności poszczególnych rodzajów uprawy sprowadzałoby oczywistą niejednostajność co do postępowania w poszczególnych dystryktach.

O ileby taka oczywista niejednostajność w poszczególnych przypadkach wynikała z grubych wad lub dysproporcji w istniejących stopach taryfo-

wych, komisya krajowa winna także te przypadki wziąć pod rozwagę.

Komisya krajowa ma zatem stwierdzić, dla których dystryktów klasyfikacji a względnie dla których rodzajów uprawy i klas wydatności, tudzież w jakiej mierze uznaje potrzebę zmiany istniejących stóp taryfowych, a mianowicie podwyższenia lub niżenia takowych.

Jeżeli w tym względzie okaże się, że ośm klas wydatności nie wystarczają do uwzględnienia różnic intratności tego samego dystryktu, komisya krajowa może także uchwalić powiększenie ilości klas wydatności, i ustanowić stopy taryfowe, które do nich mają być stosowane.

§. 14.

Zmiany w istniejących pozycjach taryfowych, przez komisję krajową uchwalone, ogłosić należy w urzędowych gazetach krajowych.

Gminy, obszary dworskie ze związku gminy wyłączone, i ci posiadacze gruntów, którzy opłacają najmniej szóstą część całego podatku gruntowego gminy, nakoniec referent komisji krajowej mogą w przeciągu sześciu tygodni od dnia ogłoszenia tych uchwał, podać zarzuty swoje przeciwko tymże na piśmie do komisji krajowej.

§. 15.

W celu uchylecia omyłek lub grubych błędów w zaliczeniu poszczególnych parcel do rozmaitych klas wydatności odnośnej uprawy udzielone będą komisjom krajowym wyniki badań wykonanych z urzędu przez urzędników biura ewidencyjnego katastru podatku gruntowego, co do których komisya krajowa orzec ma stanowczo.

Komisya krajowa wziąć ma także pod rozwagę uwiadomienia o omyłkach lub błędach, jakieby otrzymała od innych korporacji, np. od Wydziału krajowego, od reprezentacji gminnych, towarzystw rolniczych itp.

Uchylenie omyłek lub grubych błędów w zaklasowaniu całych łań lub większych obszarów ziemi jednakowej jakości, tudzież uwzględnienie trwałych zmian w jakości ziemi z biegiem czasu zaszytych, może być osiągnięte bądź przez zaliczenie do innej klasy wydatności bądź drogą pomnożenia klas wydatności, do czego komisya jest upoważniona.

§. 16.

Wyniki uchwał komisji krajowej uwidoczniać mają urzędnicy biura ewidencyjnego w zestawieniach klas i przeglądach powiatowych nowo sporządzić się mających, poczem komisja krajowa pośleć ma Ministrowi skarbu wszystkie wypracowania i protokoły posiedzeń z opinią co do nadeszłych zarzutów przeciw zmianom taryfy a Minister skarbu zarządza prace przygotowawcze, jakie będą potrzebne, ażeby Komisja naczelna mogła czynności swoje rozpocząć.

§. 17.

Komisje krajowe rozpocząć mają swoje czynności w ciągu 1896 roku i skończyć takowe najpóźniej w przeciągu sześciu miesięcy.

Po upływie terminu do wnoszenia zarzutów nastąpić ma wydanie opinii i przesłanie wypracowań najpóźniej w przeciągu miesiąca.

3. W komisji naczelnej.

§. 18.

Komisja naczelna jest w komplecie do wydania uchwały potrzebną, jeżeli oprócz przewodniczącego obecna jest najmniej połowa członków lub powołanych zastępców.

§. 19.

Komisja naczelna winna zbadać dokładnie uchwały i opinie komisji krajowych i z przestrzeganiem zasad w §. 13 i 15 wypowiedzianych zwracać głównie uwagę na to, żeby z uwzględnieniem rozmaitych stosunków produkcji, gospodarki i intryaty postępowano co do wszystkich krajów, ile możności jak najjednostajniej.

Jeżeli przy rozstrząsaniu uchwał i opinii komisji krajowych następczą się istotne wątpliwości, Komisja naczelna ma prawo zarządzić za pośrednictwem Ministra skarbu dalsze badania co do stosunków stanowiących do ocenienia i poczynić sprostowania stosownie do wyniku tych badań potrzebne, zasięgnąwszy wprzód opinii odnośnych komisji krajowych.

Co się tyczy zniżenia taryf czystej intryaty przez komisje krajowe uchwalonego, Komisja naczelna ma jako cyfrę maksymalną zniżenia głównej

sumy czystej intryaty utrzymać ową sumę, która przy procencie podatkowym $22\frac{7}{10}$ odpowiada kwocie podatku gruntowego półtrzecia miliona złotych.

Sumy czystej intryaty przypadające obecnie na poszczególne kraje i okręgi nie mogą być podwyższone.

§. 20.

Komisja naczelna ma czynności swoje rozpocząć w ciągu roku 1897 a skończyć w przeciągu trzech miesięcy.

IV. Uwidocznienie wyników rewizji.

§. 21.

Minister skarbu zarządza uwidocznianie wyników rewizji w protokołach parcel, zestawieniach klas, przeglądach powiatowych i głównych, jakoteż w arkuszach posiadania.

Rozkład podatku gruntowego według wyników rewizji nastąpić ma od roku 1897.

Począwszy od tego terminu, suma główna podatku gruntowego, zatrzymać się mająca aż do tego czasu w wymiarze ustawą z dnia 7. czerwca 1881, Dz. u. p. Nr. 49 ustanowioną, zmniejszona będzie o $2\frac{1}{2}$ miliona złotych z zastrzeżeniem dalszych 10cio- a względnie 15-procentowych odpuszczeń, jakie nastąpią według ustawy o podatkach osobistych bezpośrednich.

§. 22.

We wszystkich wypracowaniach katastru-podatku gruntowego wprowadzone być mają w zastoso-owanie od początku 1898 roku metryczne miary powierzchni.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 12. lipca 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Biliński r. w.

122.**Ustawa z dnia 12. lipca 1896,**

którą przedłuża się czasowe zawieszenie postępowego podwyższania podatku czynszowego i pięcio-procentowego podatku od intraty czystej z budynków w mieście Tryeście i w okręgu Tryestu, ustawami z dnia 30. grudnia 1891, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1892 i z dnia 9. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 139, zarządzone.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Ze zmianą ustaw z dnia 30. grudnia 1891, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1892 i z dnia 9. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 139, rozporządza się, że postępowe podwyższanie podatku czynszowego i pięcio-procentowego podatku od intraty czystej z budynków

w mieście Tryeście i w okręgu Tryestu rozpocząć się ma na nowo dopiero od roku 1900 i że przeto brać należy na przepis i ściągać podatek za rok 1900 w ilości 85 procentów, za rok 1901 w ilości 90 procentów, za rok 1902 w ilości 95 procentów, począwszy zaś od roku 1903 w pełnej kwocie należyłości podatkowej przypadającej według ustawy.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1896.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 12. lipca 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Biliński r. w.

